

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 8 februari 1923 kl. 1/2 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om höjning av automobilskatten.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 39, av herr *Paulsen* m. fl. har hemställts,

“att riksdagen ville besluta förändring i automobilskatteförordningen sålunda:

Skatt utgår för helt kalenderår för automobil, med ringar av mjuk kautschuk, för varje påbörjat tal av etthundra kilogram av automobilens egen vikt, vid användning av tyngsta, till bilen hörande karosseri:

med åtta	kr. intill en vikt av	1,000 kg.
» tio	» vid en vikt av mellan	1,000—2,000 »
» tjugu	» » » » »	2,000—3,000 »
» trettio	» » » » »	3,000—4,000 »
» femtio	» » » » som överstiger	4,000 » “.

Beträffande motiveringen för detta förslag, i den mån densamma icke här nedan återgives, får utskottet hänvisa till motionen.

Enligt 5 § i förordningen den 2 juni 1922 om automobilskatt, vilken förordning trätt i kraft den 1 januari innevarande år, utgår automobilskatt för helt år för automobil, med ringar av mjuk kautschuk, med åtta kronor för varje påbörjat tal av etthundra kilogram av automobilens egen vikt vid användning av tyngsta till bilen hörande karosseri. Dessutom skola enligt förordningen den 2 juni 1922 om särskild skatt å automobilgummiringar tillverkare och importörer av sådana ringar erlægga skatt med en krona femtio öre för varje helt kilogram av ringens vikt. Dessa skatter avse i främsta rummet att lämna ersättning för de ökade kostnader, som drabba vägghållarna genom de skador, automobiltrafiken åstadkommer å vägarna.

Utskottet.
1922 års lag-
stiftning om
automobil-
skatt.

Motionen.

I motionen har anförts, att den automobilskatt, de tyngre lastautomobilerna hade att erlägga, icke komme att svara mot den ökade väghållningskostnad, dessa automobiler försakade. Med hänsyn härtill har föreslagits, att automobilskatten måtte utgå efter en i förhållande till fordonens tyngd stigande skala.

Utskottets yttrande.

Det torde vara obestridligt, att trafiken med de tunga lastautomobilerna på flera håll åstadkommit en starkt förstörande verkan å vägarna. Även om denna trafik jämväl medför en avsevärd förslitning av automobilernas ringar och därigenom åstadkommer en ökning i den skatt, som utgår å gummiringar, synes dock ett visst fog föreligga för den av motionären uttalade uppfattningen, att de tunga lastautomobilerna i allt för ringa utsträckning komma att lämna bidrag till vägunderhållet. Emellertid skulle en höjning av skatten för de tyngre automobilerna drabba också andra automobiler än lastvagnarna, vilket knappast kan anses rättvist. Därjämte får ej förbises, att för bedömande av en lastautomobils vägförstörande förmåga hänsyn bör tagas även till andra omständigheter än vagnens egen tyngd, såsom till vikten av den maximilast, vagnen förmår taga, hjulringarnas bredd och beskaffenhet m. m. Därest med hänsyn till den särskilda skada å vägarna, lastautomobiler i många fall åstadkomma, ett ökat bidrag till vägunderhållet anses böra påläggas ägare till sådana automobiler, kan därför ifrågasättas, om icke denna ersättning bör utgå vid sidan av den egentliga automobilskatten. Slutligen och framför allt har det synts utskottet angeläget, att, innan ändring vidtages i gällande bestämmelser angående automobilskatt, någon erfarenhet vinnes om dessas verkningar.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att förevarande motion II:39 av herr Paulsen m. fl., om höjning av automobilskatten, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 8 februari 1923.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: herrar *Röing*, friherre *Fleming*, *Gustaf Nilsson*, *Björnsson*, *Boman*, *Pers*, *Bärg* i *Katrineholm*, *Jönsson* i *Boa*, *Lithander*, *Sköld*, *Johansson* i *Kälkebo*, *Olsson* i *Ramsta*, *Henrikson*, *Alexis Björkman*, *Vennersten*, *Isak Svensson*, *Ericson* i *Oberga*, *Lövgren* i *Nyborg* och *Björklund*.